Dilluns 33 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 18,35-43): En aquell temps, Jesús arribà prop de Jericó. Hi havia un cec estava assegut a la vora del camí captant. Sentint la multitud que transitava, preguntà què era allò. I li digueren: «Jesús el Natzarè que passa». I clamava, dient: «Jesús, fill de David, tingues compassió de mi!» (...). I Jesús, aturant-se, manà que l'hi portessin. I havent-se apropat, li preguntà: «Què vols que et faci?». I ell digué: «Senyor, que hi vegi» (...).

La "Vida" eterna, la "desconeguda realitat coneguda"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui considerem la nostra pròpia vida reflectida en Bartimeu: com ell, fatigats i "sense vista", així estem davant la Vida. Sospitem que aquesta vida terrenal no és, en realitat, la Vida. I com ell, ens obrim a Jesús, tot demanant-li "veure-hi", perquè a l'home que està centrat en si mateix se li escapa la "Vida" eterna.

La vida de l'home, per culpa del pecat, es troba abocada a un dur treball i a un patiment intolerable, de manera que la immortalitat seria aquí més una càrrega que un bé... Hi ha moments, però, en els que —sobtadament— percebem "quelcom" del que hauria de ser la "Vida". Per contrast, el que quotidianament anomenem "vida", en realitat, no ho és.

—Desitgem la "Vida" mateixa, la vertadera, però no coneixem això envers el qual ens sentim impulsats. No podem deixar de tendir a això, malgrat saber que tot allò que puguem experimentar no és el que desitgem. Aquesta "realitat" desconeguda és la veritable esperança que ens empeny. La "Vida" eterna és aquesta "desconeguda realitat coneguda".